

Arrest

nr. 123 747 van 9 mei 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN loco advocaat P.-J. STAELENS en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Kazachs staatsburger van Koerdische origine. Uw echte naam is I. K. (...). Uw moeder gaf een valse naam op voor zichzelf en haar minderjarige kinderen (uzelf, uw broer en uw zus) toen zij op 9 februari 1999 asiel vroeg in België. Haar asielaanvraag werd geweigerd op 17 juli 2000. In 2004 beslisten u en uw broer om terug te keren naar Kazachstan. Uw moeder en zus bleven in België.

In Kazachstan trouwde u met E. N. (...) (O.V. X). U kocht u een stuk grond waarop een veehouderij begon. Na enige tijd begonnen uw koeien te sterven. U vermoedt dat de koeien misschien werden vergiftigd door uw buurman. Uw buurman zou dit hebben gedaan omdat u van Koerdische origine bent of omdat hij uw grond wilde overnemen. Vervolgens werkte u enkele jaren in een slagerij. U stopte hiermee omdat u te weinig werd betaald. U kreeg een conflict met uw ex-werkgever. Hierop begon u een eigen winkel op de marktplaats van het stadje Chu. Na een jaar moest u uw winkel stopzetten. De

uitbater van de markt zei dat uw winkel zou worden gesloopt om een supermarkt te bouwen. U verkocht uw winkel met groot verlies. Nadien bleek dat er helemaal geen supermarkt werd gebouwd. U vermoedt dat u werd gevisieerd omwille van uw Koerdische origine. Het is ook mogelijk dat uw ex-werkgever opdracht had gegeven om u te viseren. U zag geen toekomst meer in Kazachstan. Sinds de opflakking van etnische geweld tegen Koerden in de regio Shymkent in 2008 hadden veel Koerden het land reeds verlaten. U besloot om met uw gezin terug te keren naar België. Uw broer verkoos in Kazachstan te blijven.

Op 28 juni 2013 vertrok u samen met uw oudste zoon. Uw vrouw was enige tijd eerder al met de twee andere kinderen naar België vertrokken. U was in het bezit van een reispaspoort met een Duits Schengenvisum. U reisde met het vliegtuig van Almaty, via Istanbul naar München. Van daar reisde u met de trein naar België, waar u nog dezelfde dag aankwam. U en uw vrouw vroegen asiel op 5 juli 2013. Op 1 oktober 2013 beviel u vrouw in België van jullie vierde kind.

B. Motivering

U verklaart dat u in Kazachstan werd gediscrimineerd omwille van uw Koerdische origine. U werd gevisieerd door Kazachse medeburgers waardoor u zich gedwongen zag om uw boerderij en later ook uw winkel stop te zetten (CGVS, p. 5). U was ook bang dat het etnisch geweld tegen Koerden, zoals de incidenten die zich in de periode 2007-2008 in de regio Shymkent hadden afgespeeld, opnieuw konden gebeuren (CGVS, p. 9-10).

Het Commissariaat-generaal meent echter dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Vooreerst, wat betreft de algemene situatie voor etnische Koerden in Kazachstan, moet worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (cf. CEDOCA: Antwoorddocument 'Situatie van Koerden in Kazachstan' [2012]; VN: 'Report of the independent expert on minority issues. Mission to Kazakhstan' [2009]), blijkt dat vertegenwoordigers van minderheidsgroepen in Kazachstan een situatie van relatieve gelijkheid en non-discriminatie beschrijven op het vlak van tewerkstelling in de private sector, op het vlak van toegang tot diensten (zoals gezondheidszorg of onderwijs) en in het algemene maatschappelijke leven. Etnische spanningen of nationalistisch geïnspireerd geweld tegen Koerden, zoals de incidenten waarvan u melding maakte in de regio Shymkent in 2007, zijn volgens de onafhankelijke VN expert voor etnische kwesties eerder zeldzaam en sporadisch en wijzen niet op een groot risico op aanhoudend etnisch geweld. Hoewel heel wat etnische Koerden in de nasleep van de gebeurtenissen in 2007-2008 uit voorzorg zijn vertrokken uit de regio Zuid-Kazachstan, hebben dergelijke incidenten zich niet opnieuw voorgedaan tijdens uw verdere verblijf in Kazachstan in de periode tussen 2008 en 2013. U gaf dit zelf trouwens ook aan (CGVS, p. 9-10). In de beschikbare rapporten wordt verder geen melding gemaakt van andere problemen voor etnische minderheden het algemeen, of voor etnische Koerden in het bijzonder. Hoewel het mogelijk is dat etnische Koerden in Kazachstan te maken krijgen met daden van racisme en discriminatie door individuele medeburgers of overheidspersoneel meent het Commissariaat-generaal op basis van de beschikbare informatie dat er geen sprake is van een wijdverspreide of aanhoudende maatschappelijke discriminatie ten opzichte van Koerden. Daarom kunnen uw loutere Koerdische origine en uw herkomst uit Kazachstan op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

In dit verband meent het Commissariaat-generaal dat u niet kunt aantonen dat u zelf het slachtoffer zou zijn geworden van daden van racisme of discriminatie die zo zwaarwichtig zijn dat ze gelijk kunnen worden gesteld met vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U maakte melding van twee gevallen waarbij u (mogelijk) zou zijn gevisieerd omwille van uw etnische origine. Het eerste incident betrof de veehouderij die u had opgericht. U vertelde dat uw koeien op een gegeven moment begonnen te sterven. U vermoedde dat uw koeien waren vergiftigd, al was u dit niet helemaal zeker. U opperde de mogelijkheid dat uw buurman u zou hebben gevisieerd, al wist u niet goed waarom: ofwel omdat hij u wilde treffen omwille van uw etnische origine, ofwel omdat hij uw grond wilde inpalmen (CGVS, p. 5, 11). Er moet echter worden opgemerkt dat de hele theorie dat uw buurman u eventueel wilde treffen omwille van uw etnische origine louter gebaseerd is op uw vermoedens. In dit verband is het overigens opvallend dat u geen vaststelling hebt laten maken van deze vermeende vergiftiging van uw koeien door een veearts en dat u eveneens hebt nagelaten om een klacht in te dienen naar aanleiding van deze vermoedde aanval op uw eigendom (CGVS, p. 11-12). Het tweede incident betrof uw winkel op de marktplaats. U vertelde dat u uw winkel reeds na één jaar terug moest verkopen. De uitbater van de markt zei dat uw winkel zou worden gesloopt om een supermarkt te bouwen. U verkocht uw winkel met groot verlies. Nadien bleek dat er helemaal geen supermarkt werd gebouwd. U vermoedt dat u werd gevisieerd door de uitbaters van de markt omwille van uw Koerdische origine. U vertelde dat het evenwel

ook mogelijk was dat een ex-werkgever, die rancuneus zou zijn geweest omdat u uw ontslag had gegeven, de opdracht had gegeven om u te viseren. Opnieuw moet worden vastgesteld dat uw bewering dat u eventueel zou zijn gevisieerd omwille van uw etnische origine louter en alleen op uw vermoedens berust. U vertelde zelf dat men u nooit expliciet heeft gezegd dat men u weg wilde omwille van uw origine en dat u behalve uw vermoedens geen concrete aanwijzingen in deze zin hebt (CGVS, p. 12-13). Opnieuw moet ook worden vastgesteld dat u op geen enkel moment een klacht hebt ingediend bij de autoriteiten omwille van deze vermeende discriminatie (CGVS, p. 13). Uw bewering dat dit toch geen zin zou hebben, ontslaat u echter niet van uw verantwoordelijkheid om deze vermeende daad van discriminatie aan te klagen bij de autoriteiten in uw land van herkomst. Op basis van deze vaststellingen meent het Commissariaat-generaal dat u niet kunt aantonen dat u systematisch gediscrimineerd zou zijn omwille van uw etnische origine. Ten slotte, wat betreft de verklaring van uw vrouw dat ze vreest dat de kinderen later op school gepest zouden worden omwille van hun (deels) Koerdische origine, meent het Commissariaat-generaal dat dergelijke situatie, hoewel laakbaar, onvoldoende zwaarwichtig is om als vervolging of ernstige schade te worden gezien.

De documenten die u voorlegde, meer bepaald uw de identiteitskaarten van u en uw vrouw, uw huwelijksakte, de geboorteaktes van het hele gezin, uw rijbewijs en uw militair boekje, bevatten enkel identiteitsgegevens, die in deze beslissing niet ter discussie staan.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er in hoofde van uw vrouw, E. N. (...) (O.V. 4.824.961), eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Waar verzoekende partij in haar verweer op summiere wijze de door haar voorgehouden asielproblematiek herneemt, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.3. Het verweer van verzoekende partij dat zij in haar land van herkomst nergens met haar problemen terecht kan aangezien het telkens om daden ging die venijnig waren maar die op geen enkele wijze konden worden bewezen, kan door de Raad niet worden aangenomen. Immers de beweerd vergiftiging van de veestapel en het gedwongen dienen te verlaten van de winkel ingevolge de geplande aanbouw van een supermarkt betreffen geen “venijnige” daden die op generlei wijze kunnen worden bewezen nu de vergiftiging via de tussenkomst van een veearts kan worden aangetoond en het op stapel staan van een groot bouwproject via bevraging bij de daartoe bevoegde instanties kan worden gecontroleerd en er desbetreffend mogelijks strafrechtelijke en burgerrechtelijke procedures kunnen worden ingeleid, wat verzoekende partij allemaal heeft nagelaten te doen. Dat de daden waarvan verzoekende partij beweert het slachtoffer te zijn niet kunnen worden bewezen is dan ook volstrekt niet aannemelijk.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partij de uitgebreide motivering waarom de louter Koerdische origine en de herkomst uit Kazachstan niet volstaan tot het verkrijgen van internationale bescherming ongemoeid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

2.2.5. Uit het voorgaande dient te worden besloten dat verzoekende partij noch de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Kazachstan een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

2.2.6. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 11 en 12) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 13 januari 2014 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.2.7. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat de louter Koerdische origine en de herkomst uit Kazachstan niet volstaan tot het verkrijgen van internationale bescherming en zij op een correcte wijze omstandig motiveert waarom verzoekende partij niet aantoont dat zij zelf het slachtoffer zou zijn geworden van daden van racisme of discriminatie die zo zwaarwichtig zijn dat ze gelijk kunnen worden gesteld met vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg niet door de Raad worden bijgetreden.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend veertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

De griffier,

K. VERHEYDEN

griffier.

De voorzitter,

J. BIEBAUT